

JEDNODNIÓWKA XXV LO im. Generałowej Jadwigi Zamoyskiej

Drogi Czytelniku!

Właśnie trzymasz w ręku pierwszy numer gazety XXV LO im. Generałowej Jadwigi Zamoyskiej pt. „KUŹNIA MŁODYCH”.

Czym będzie ta gazeta i skąd ten tytuł?

- I. „KUŹNIA MŁODYCH” to tzw. jednodniówka, czyli gazeta wychodząca jednego dnia – na szczególną okoliczność. Dla nas będzie to 16 października każdego roku, czyli dzień Patronki naszego Liceum.
- II. Nasze łamy mają stać się forum, na którym będziemy omawiać i relacjonować ważne wydarzenia i tematy z życia naszej szkoły, publikować ciekawe prace uczniów i nauczycieli oraz informować o sukcesach i wybitnych osiągnięciach każdego z Was.
- III. Tytuł „KUŹNIA MŁODYCH” nawiązuje do gazety szkolnej wychodzącej w okresie międzywojennym, w której debiutował, jeszcze jako uczeń, pisarz Gustaw Herling-Grudziński, publikując reportaż poświęcony Górom Świętokrzyskim (Świętokrzyczyna, „Kuźnia Młodych” 15 VI 1935r.). Biograf Gustawa Herlinga-Grudzińskiego, prof. Włodzimierz Bolecki, tak określa tę gazetę: *„Kuźnia Młodych” była finansowana przez rząd II Rzeczypospolitej i miała ambicje stać się centrum życia intelektualnego ówczesnej młodzieży szkolnej*” (zob. Włodzimierz Bolecki, *Inny świat Gustawa Herlinga-Grudzińskiego*, Kraków, 2007, s. 14).

Będzie dla nas ogromną satysfakcją, jeżeli z czasem nasza „KUŹNIA...” stanie się „centrum życia intelektualnego” XXVLO im. Generałowej Jadwigi Zamoyskiej.

Innym powodem przyjęcia tytułu „KUŹNIA MŁODYCH” jest fonetyczne podobieństwo słowa „Kuźnia” do miejscowości Kuźnice, gdzie mieściła się szkoła założona przez naszą Patronkę Jadwigę Zamoyską. Celem szkoły była edukacja i wychowanie – mówiąc obrazowo – „wykuwanie” tego, co człowiekowi w życiu niezbędne. Podobną rolę będzie też pełniło nasze pismo. Dodajmy jeszcze, że w ten sposób nasza gazeta kontynuuje tradycję pisma Generałowej Jadwigi Zamoyskiej pt. „KUŹNICZANKA”, którego stronę tytułową i spis treści zamieszczamy na ostatniej stronie.

IV. TEMATY PIERWSZEGO NUMERU

W pierwszym numerze „KUŹNI...” zamieszczamy:

- zdjęcia i biogramy Generałowej Jadwigi Zamoyskiej i Jej syna Władysława za „Wielkopolskim Słownikiem Biograficznym” (Poznań-Warszawa, 1981). Informacje z tych biogramów potraktujcie jako „TROPY” do dalszego wczytywania się i refleksji nad ich ciekawym życiem.
- Omówienie książek Generałowej Jadwigi Zamoyskiej: „O wychowaniu”, „O pracy”, „Zapiski z rekolacji”, „Myśli

Władysław hr. Zamyski z żoną – Jadwigą z Działyńskich (1831-1924), matką Władysława, Witolda oraz Marii. Jadwiga często towarzyszyła mężowi w jego podróżach służbowych, wspierając i aktywnie uczestnicząc w zabiegach politycznych oraz harytatywnych Hotelu Lambert. W odróżnieniu od męża doczekała się wolnej Polski. W 1921 r. za działalność niepodległościową została odznaczona krzyżem „Polonia Restituta” osobiście przez marszałka Józefa Piłsudskiego.

wybrane” oraz refleksje uczniów na ich temat. Namawiamy do lektury i otwieramy nasze łamy dla Waszych prac – zachęcamy do przelewania myśli na papier!

- Wybrane archiwalne zdjęcia szkoły w Kuźnicach i wydawanego tam pisma „Kuźniczanka”.
- Zarys programu wychowawczego naszej szkoły.
- Program Dnia Patronki.
- Wybrane myśli z Pism Generałowej Jadwigi Zamoyskiej.

To tyle w największym skrócie. ZAPRASZAMY WSZYSTKICH DO LEKTURY I WSPÓŁPRACY!

W imieniu redakcji
Dyrektor Małgorzata Supłat
Prof. Iwona Płocińska

JADWIGA ZAMOYSKA (1831-1923)

Urodzona 4 VII 1831 r. w Warszawie jako córka A. T. Działyńskiego i Gryzeldy Celestyny z Zamoyskich. Dzieciństwo i młodość spędziła w Oleszycach w Galicji, a po odzyskaniu w 1838 przez ojca zasekwestrowanych dóbr – w Kórniku. Otrzymała staranne domowe wykształcenie pod kierunkiem nauczycielek: Wandy Żmichowskiej i Angielki Anny Birt.

W 1852 wyszła za mąż za generała Władysława Zamoyskiego, polityka Hotelu Lambert, i przeniosła się do Paryża. W następnych latach towarzyszyła mężowi w wielu podróżach politycznych, m.in. w latach 1854-1855 do Turcji, a w latach 1858-1859 do Wielkiej Brytanii.

Po śmierci męża w 1868 r. przebywała nadal we Francji. W tym czasie zbliżyła się do zakonu oratorianów, propagującego zakładanie stowarzyszeń religijnych bez obowiązku składania ślubów zakonnych, i postanowiła założyć „szkołę życia chrześcijańskiego”.

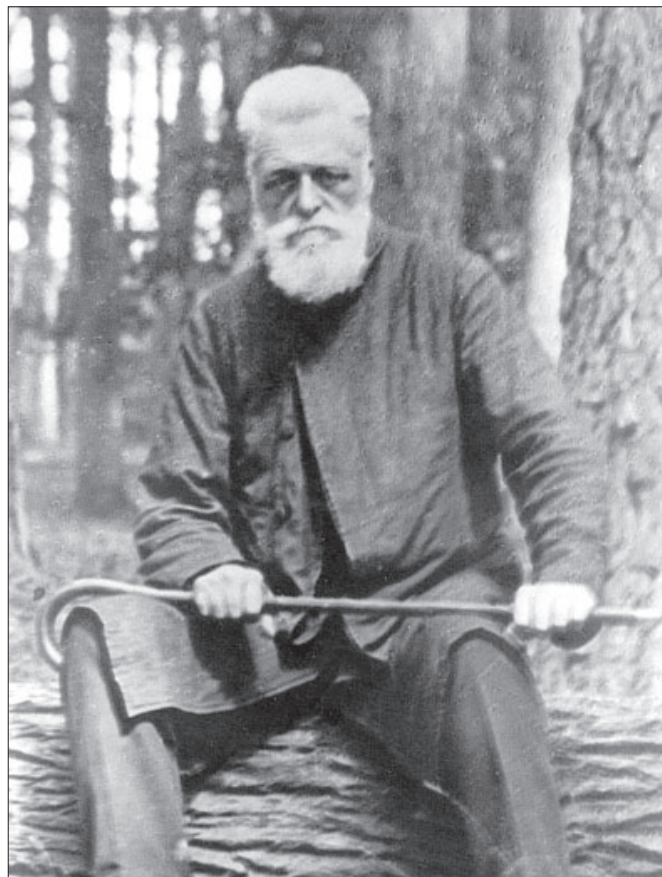
Dopiero jednak po śmierci J. Działyńskiego i przejęciu przez jej syna Władysława dóbr kórnickich powróciła w 1881 do Kórnika i w 1882 założyła tam „szkołę domowej pracy kobiet”. W 1885 roku, objęta rugami pruskimi jako obywatelka francuska, zmuszona została do opuszczenia Kórnika. Szkołę przeniosła najpierw do Lubowli na Spiszu, następnie do Kalwarii Zebrzydowskiej k. Krakowa, a po nabyciu przez syna dóbr zakopiańskich, do Kuźnic. Szkoła Zamoyskiej szybko zdobyła popularność w społeczeństwie polskim i uzyskała poparcie władz kościelnych. Program nauczania obejmował obok wychowania religijnego i zajęć praktycznych: szycia, gotowania, haftowania itp., również naukę śpiewu, rysunków, literatury, geografii i historii Polski. W okresie pobytu w Zakopanem, przerywanego częstymi wyjazdami do Francji, Zamoyska napisała szereg dzieł o tematyce religijno-wychowawczej, z których największą popularność zyskało *O wychowaniu* (1903). W latach 1914-1919 przebywała w Paryżu, zajmując się przygotowaniem do druku pamiętników męża, które pt. Jenerał Zamoyski (t. 1-6) ukazały się w latach 1910-30 nakładem Biblioteki Kórnickiej.

W 1919 r. powróciła do Zakopanego celem wizytacji odradzającej się szkoły, a w 1920 r. osiadła w Kórniku, gdzie zmarła 4 XI 1923 roku. Miała dzieci: Władysława, Witolda (1855-1874) i Marię (1860-1937). Pochowana została w kościele w Kórniku.

Wielkopolski Słownik Biograficzny, PWN, W-wa – P-ń, 1981. (s. 862-863)

WŁADYSŁAW ZAMOYSKI (1853-1924)

Urodzony 18 X w Paryżu jako syn Władysława, generała, emigracyjnego działacza politycznego, i Jadwigi z Działyńskich. W Paryżu ukończył Lycee Charlemagne i Ecole Polytechnique. W wojsku francuskim dosłużył się stopnia podporucznika. Jako członek francuskiej komisji rządowej na wystawę powszechną w Sydney w latach 1879-1881 odbył podróż do Australii i Oceanii. Przywiózł stamtąd ciekawe zbiory etnograficzne (obecnie w Muzeum Kórnickim). W 1881 przybył do Kórnika, aby objąć majątek przyznany mu testamentem wuja J. Działyńskiego. Tu współpracował przy tworzeniu i prowadzeniu przez matkę „szkoły domowej pracy kobiet”, przeniesionej później do Kuźnic.

Zaangażowany w obronę własności polskich, był prześladowany przez władze pruskie w 1885 na mocy ustaw bismarkowskich jako obywatel francuski został wydalony z Wielkopolski wraz z matką i siostrą Marią. Odtąd przebywał głównie w Galicji.

W 1887 przyczynił się do rozwoju Banku Ziemskiego w Poznaniu, rozprowadzając jego akcje na terenie Galicji i zaboru rosyjskiego za sumę ponad 300 tys. mk.

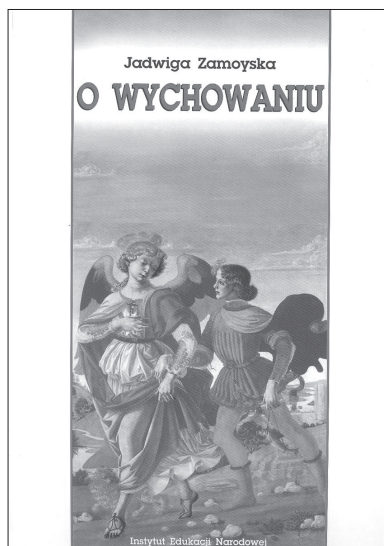
W 1889 dla ratowania lasów tatrzańskich nabył dobra zakopiańskie. Przekształcając zatarg majątkowy o część Wysokich Tatr z księciem Hohenlohe w spór graniczny między Galicją a Węgrami, uzyskał w sądzie międzynarodowym w Grazu (1902) wyrok włączający okolice Morskiego Oka w granice ziem polskich. Dzięki staraniom Z. i dra Andrzeja Chramca zbudowano m.in. linię kolejową Chabówka-Zakopane i szosę do Morskiego Oka.

W okresie nasilenia się germanizacji w zaborze pruskim na początku XX w. Zamoyski informował o restrykcjach pruskich opinię europejską, głównie francuską. Był aktywnym uczestnikiem prac emigracji polskiej, od 1907 prezesem Instytucji Czcii Chleba, w latach 1910-12 członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Literacko-Artystycznego.

W okresie I wojny światowej przebywał w Paryżu i pomagał siostrze w zorganizowaniu stowarzyszenia Opieka Pol., niosącego pomoc Polakom znajdującym się we Francji. Współpracował z Komitetem Narodowym Polskim, a w okresie pertraktacji pokojowych w 1919 dostarczał dokumentację dla wyjaśnienia spornych spraw polskich. Do kraju wrócił w 1920 roku. W 1924 przekazał cały swój majątek wraz z biblioteką narodowi, tworząc fundację pod nazwą Zakłady Kórnickie. Zmarł bezżenny 3 X 1924 w Kórniku, pochowany został w krypcie tamtejszego kościoła.

Wielkopolski Słownik Biograficzny, PWN, W-wa – P-ń, 1981. (s. 863)

PISMA GENERALÓWEJ JADWIGI ZAMOYSKIEJ

„O wychowaniu”

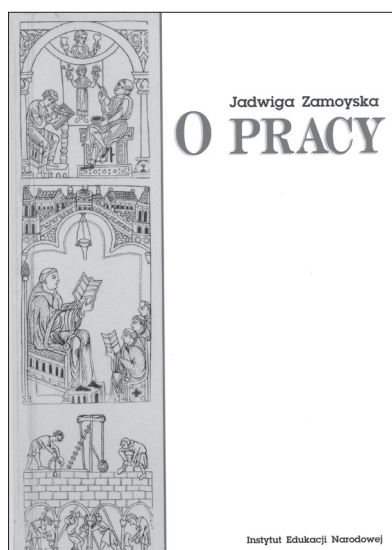
„Jest to podręcznik, w którym Zamoyska przedstawia nam jasny i spójny program wychowania katolickiego. Nie jest to łatwy program wychowawczy, wymaga stałej uwagi, ciągłego uczenia się i doskonalenia wychowawcy. Jest owocem bogatych doświadczeń autorki i zarazem wskazówką na każdą sytuację dnia codziennego” – ze wstępu do książki M.J.Gondek.

„Zapiski z rekolekcji”

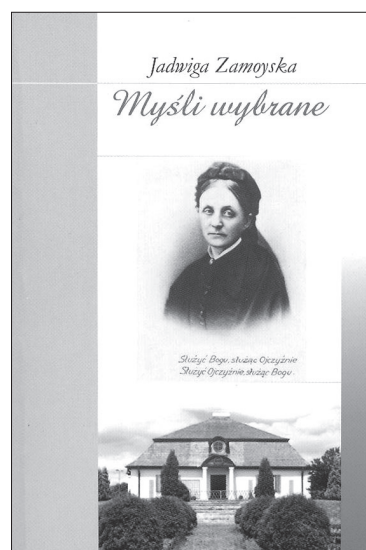
„Zwiedziona sensacją, skandalem i horoskopem ludzka codzienność podąża za tym, co intryguje, irytuje lub śmieszy. Ludzkie życie domaga się jednak powrotu do normalności. Ludzka dusza upomina się o wieczność”.

Książka Jadwigi Zamoyskiej upomina się właśnie o to istotne dobro ludzkiej duszy – ks. dr Paweł Tarasiewicz.

„O pracy”

„Książka Jadwigi Zamoyskiej „O pracy” przedstawia nowatorski a wyrosły na gruncie polskiej tradycji program pracy społecznej, obejmującej pracę fizyczną, umysłową i duchową. W ścisłej łączności tych trzech rodzajów pracy Zamoyska widziała szansę poprawiania się każdego z osobna z narodowych wad, tak by zasłużyć na Ojczyznę Niebieską i wypracować wolność ojczyzny ziemskiej. Lenistwu przeciwstawiała wysiłek fizyczny, niedbalstwo i przysłowiowemu „jakoś to będzie” to, by najdrobniejsze codzienne czynności wykonywać doskonale” – z okładki.

„Myśli wybrane”

Myśli wybrane Jadwigi Zamoyskiej to zbiór niezmiennie aktualnych zasad i wskazówek wychowawczych, przepełnionych patriotyzmem, pasją naukową, umiłowaniem tradycji, Boga i Kościoła. Wybrane myśli poprzedzone zostały życiorysem Generałowej, przeplatany wzmruszającymi wspomnieniami osób, które miały sposobność jej poznania. Wyłania się z nich obraz kobiety, z godną podziwu konsekwencją wprowadzającej w czyn wszystkie zasady, przez podjęcie pracy fizycznej, umysłowej i duchowej; kobiety, która służy nam dziś za wspaniałą wzór oddanej matki, żony i działaczki społecznej. Przenikliwość i nieprzemijająca wartość jej myśli pozwala sięgnąć po ten tomik zarówno osobom szukającym praktycznych rozwiązań, jak i tym, którzy skłaniają się ku głębszej refleksji.

MYŚLI JADWIGI ZAMOYSKIEJ – REFLEKSJE UCZNIÓW

„Kto wyobraża sobie, że potrafi przewodniczyć, kierować, nie nauczywszy się słuchać – wielce się łudzi.”

Według mnie Jadwiga Zamoyska ma rację. Ludzie, którzy starają się kierować i wydawać polecenia, nie zważając na uwagi innych, do niczego nie dojdą. Zdanie innych powinno być ważne dla każdego z nas i nie tylko w sprawach władzy. W życiu codziennym również powinniśmy liczyć się z otaczającymi nas ludźmi. Gdy ktoś chce przejąć inicjatywę, ważne jest, aby słuchał i szukał pomocy. Jeden człowiek może wiele zdziałać, lecz lepiej, gdy swoje decyzje konsultuje z innymi i rozważa ich sugestie. Osoby, które sądzą, że myślą najlepiej, a ich zdanie jest najważniejsze, często się mylą. Trzeba umieć przyjąć krytykę i stosować się do rad tych, którzy wiedzą od nas lepiej. Nie chodzi tu o to, aby kompletnie zmieniać swój punkt widzenia na dany temat pod naciskiem innych osób, ale starć się je zrozumieć i wziąć pod uwagę.

Uważam, że cytat ten jest wyjątkowo trafny, szczególnie w dzisiejszych czasach. Powinniśmy zauważać, że opinia zewnętrzna jest również istotna. Niestety niektórzy tego nie potrafią, a może nie chcą...

Aleksandra Kalicka kl. Ib

„Ażeby dzieci skutecznie nauczyć czci należnej Bogu, trzeba je od maleństwa wprawiać, do pamiętania o obecności bożej i trzeba uprzytomniać im tę obecność, przypominając, że Pan Bóg wszystko widzi, wszystko słyszy, najskrytsze myśli przenika.”

Aby nauczyć się wierzyć trzeba poznać Jezusa Chrystusa, uświadomić sobie, że On jest przez cały czas razem z nami, wszystko o nas wie, troszczy się o nasze potrzeby i nigdy nie zostawia nas z problemami.

Dzięki naszym rodzicom, opiekunom i przyjaciołom od dziecięcych lat uczymy się miłości do Boga i tego, jak żyć zgodnie z przykazaniami Bożymi. Staramy się oddawać cześć Bogu, szanować Go, a także rozmawiać z Nim, tj. dzielić się radościami, przykrościami, zawodami, a także cierpieniami. Z wiekiem uczymy się ufności, coraz większej wiary i poświęcenia. Tak właśnie rozumiem słowa Jadwigi Zamoyskiej zawarte w książce pt. „O wychowaniu”.

W dzisiejszych czasach dorośli coraz mniej czasu poświęcają swoim dzieciom. Praca i inne „ważniejsze” sprawy są powodem zaniedbywania członków rodziny, a w szczególności tych najmłodszych. Zdarza się tak, iż młode osoby nie wiedzą, co to jest religia czy nawet sam Pan Bóg.

Maria Walendowska kl. Ib

Joanna Kubicka kl. Ib

Jadwiga Zamoyska powiedziała:

„Dzieci surowo za kłamstwo karane, zwykle uczą się tylko umiejętniej kłamać”

Generałowa chciała przez to powiedzieć, że kary nakładane przez rodziców czy nauczycieli na dzieci w rzeczywistości nie uczą ich mówienia prawdy. Moim zdaniem myśl ta jest bardzo życiowa i prawdziwa. Dziecko przyłapanie na kłamstwie nie zrozumie, że jest to złe. Kiedy następnym będzie chciało „ubarwić prawdę”, będzie się

staralo sprawiać wrażenie bardziej wiarygodnego. Słowa Zamoyskiej pasują nie tylko do zachowań dzieci, ale także do niejednego dorosłego człowieka.

Pamiętajmy więc, aby nie karać i nie wyzywać dzieci, kiedy kłamią, tylko rozmawiać z nimi i tłumaczyć, do czego może doprowadzić nawet najbardziej niewinne kłamstwo.

Magdalena Kalemba kl. Ib

„Szkoła ma odegrać w życiu dziewczyny tę samą rolę, co służba wojskowa w życiu chłopca”

Każdy z nas jako dziecko nie zdaje sobie sprawy z tego, co tak naprawdę go otacza. Jesteśmy tego nieświadomi, ale z roku na rok stajemy się dojrzałsi i uczymy się pewnych norm, zasad, które akceptujemy lub które są narzucone przez otaczające nas grupy osób. Dzięki temu, znajdując się w różnych miejscach (kościół, dom, szkoła) przyswajamy pewną dyscyplinę, złe i dobre nawyki. Wojsko miało zawsze w chłopcach wyzwalać najlepsze cechy charakteru. Wiemy, że tak nie jest. Uczą się tam miłości ojczyzny, dyscypliny, poświęcenia. Ale też są tacy, którzy są słabi psychicznie, nie wytrzymują twardej zasad. Myślę więc, że trudno jest dzisiaj stworzyć taką szkołę, w której dziewczęta mogłyby być tak wychowywane jak chłopcy w wojsku. Czytając więcej o szkole Generałowej, może dowiem się więcej, jak ona to robiła i dzięki czemu uzyskiwała sukcesy wychowawcze.

Weronika Jędrzejczak kl. Ib

„Nienawiść może czasami zniszczyć to czego nienawidzi, ale niczego nie może stworzyć, niczego nie może zbudować, żadnej rany nie zagoi”.

Autorka chciała powiedzieć przez to, że nienawiść jest zgubna i niczego nie zbuduje, tylko niszczy. Zniszczenie, jakie wyrządzi pozostanie, rany się nie zagoją. Ja myślę podobnie.

Nienawiść to uczucie, które powinno zaniknąć, ponieważ nie przynosi ze sobą niczego dobrego.

Ada Mucha kl. Ib

„(...)to życie jest zupełnie niczym, tylko drogą, po której przejść trzeba, aby się dostać do życia prawdziwego. Że iść nam trzeba w pocie czoła, w cierpieniach i łzach dodając sobie odwagi i cierpliwości(...)”

Powinniśmy zdawać sobie sprawę z tego, że to, co robimy teraz to nie wszystko. Po śmierci spotka nas coś ważniejszego niż nasza szara rzeczywistość.

Jeśli jest nam trudno i źle – nie załamujemy się, podniosmy się za każdym razem z coraz większą siłą, wytrwałością i świadomością, że czeka nas życie wieczne.

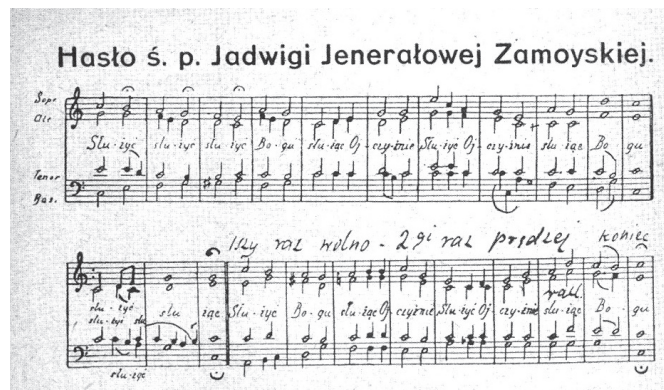
Jessica Kirschner kl. Ib

SZKOŁA GENERALOWEJ JADWIGI ZAMOYSKIEJ

W KUŹNICACH

Gmach Szkoły Domowej Pracy Kobiet z dobudowanym piętrem.

Pocztówka z hymnem Szkoły Domowej Pracy Kobiet.

Panie nauczające w Szkole Domowej Pracy Kobiet.
Stoją od lewej: Maria Zamoyska, Jeanne Houcke, Ludwika Chiżyńska.
Siedzą od lewej: Julia Zaleska, gen. Jadwiga Zamoyska, Zoëlie de Geloës.

Uczennice Szkoły Domowej Pracy Kobiet z Marią Zamoyską
(w kalwarii Zembrzdowskiej).

SZKOŁA DOMOWEJ PRACY KOBIEC ZAKOPANE — KUŹNICE

Kurs roczny. Nauka obejmuje: gotowanie, krój i szycie porządku, pranie, prasowanie oraz przedmioty teoretyczne.

Wymagane wykształcenie: od VI klasy szkoły średniej.

Internat obowiązuje. Prospekty na żądanie.

SZKOŁA DOMOWEJ PRACY KOBIEC KÓRNIK p. POZNANIEM

Kurs roczny. Nauka obejmuje: kucharstwo, mleczarstwo, gospodarstwo podwórzowe, pranie i prasowanie, porządku domowe, krój i szycie oraz przedmioty zawodowe i do-kształcające. Wykształcenie wymagane: szkoła powszechna.

Internat obowiązuje. Prospekty na żądanie.

„Na co nauka i wykształcenie, jeżeli im nie towarzyszy wychowanie, to jest wyrobienie zdrowego sądu, czujnego sumienia, mężnej woli i hartu duszy?”
Jadwiga z Działyńskich Generałowa Zamoyska

Z PROGRAMU NASZEJ SZKOŁY naszej szkoły

Istotą działań wychowawczych szkoły jest „wspólny front” wszystkich nauczycieli, rodziców i pracowników (włącznie z pracownikami administracji i obsługi). Wszyscy pracownicy troszczą się o zapewnienie atmosfery otwartości, życzliwości, dialogu, pogody, ciepła. Klimatem tym ogarniana i zarażana jest młodzież.

Oprócz przekazywania wiedzy w szkole inicjujemy różne działania dydaktyczno-wychowawcze, podczas których młodzież uczy się wspólnego i solidarnego działania, szacunku dla pracy, nabywa wyrobienia estetycznego. Taki jest sens wycieczek, imprez sportowych, pracy fizycznej na rzecz Szkoły. W większość działań zaangażowani są oprócz nauczycieli także rodzice oraz pozostali pracownicy szkoły. Uczestnictwo w działaniach pozalekcyjnych ma charakter całkowicie dobrowolny.

Treść działań wychowawczych w LO im. Generałowej Jadwigi Zamoyskiej wypełniają Zasady sformułowane przed stu laty przez Jadwigę Zamoyską i sformułowane współcześnie na ich podstawie.

Jadwiga Zamoyska w książce O wychowaniu napisała: Celem wychowania jest wyrobić sąd, sumienie i wolę... Warunkiem używania wolnej woli jest rozum... Dzieci sprawiedliwym uczuciem powodowane, więcej szanują tych, którzy im pozwalają, aby one służyły, niż tych, którzy im posługują. Więcej przywiązują się do tych, co umieją wymagać niż do

tych, co im pobłazają... Jeżeli rodziców i nauczycieli dzieci nie szanują, nie miłują, nie są im posłuszne, to chyba dlatego, że w ich wychowaniu jest coś chybionego... Niech się dzieci wprawiają do szanowania własności nie tylko rodziców, nauczycieli, przełożonych, ale czy to wśród rodzeństwa, czy w szkole, niechaj każdy każdego własność szanuje. Niech dzieci uczą się szanować sprzęty, książki, kwiaty, owoce, trawniki, łąki, pola, drzewa. Szanować trzeba nie tylko cudzą własność, ale i cudzą pracę... Zdolności człowieka są trojokie: fizyczne, umysłowe i duchowe; praca zatem również trojaka musi być, ażeby tym zdolnościom odpowiadała: ręczna, umysłowa i duchowa... Doskonałe wykonanie tego, co umysł i dusza natchnęły, nadaje dopiero tym pomysłom i natchnieniom całkowitą ich wartość... Kto daje dziecku zrozumienie zasad, a nie uczy wprowadzać ich w czyn, ten sumienie fałszuje, bo dziecko wiedząc co czynić powinno a jednak tego nie czyniąc, przywyka do niesumienności, do obłudy, dobrze mówi a źle czyni, staje się małoduszne i moralnie upośledzone... Kształceniem smaku kształci się charakter. Człowiek wcześniej rozmiłowany w doskonałym pięknie, niechybnie odwraca się od wszystkiego, co się temu pięknu sprzeciwia. Trzeba wcześniej rozwijać w młodych poczucie solidarności, wykluczające sobkostwo, ciasnotę pojęć i serca. Cokolwiek zachodzi, chociażby na najdalszych krańcach ziemi, nie powinno nam być obojętne. Niech się przenikają współczuciem dla bliskich, dalszych i najdalszych. Czwarte przykazanie nakazuje nam czcić ojca i matkę, a zatem i tych, od których oni pochodzą: każe nam cześć należną oddawać ojczyźnie, której dziećmi z woli Bożej jesteśmy. Szanujmy jej język, jej dzieje i tradycje. Kto przeszłością pomiata, przyszłości nie zbuduje... „Trzeba młodym wykazywać z dziejów narodowych i powszechnych, do jakich klęsk prowadzi chwiejność zasad, brak odwagi w wypowie-

dzeniu przekonań, brak męstwa w przeprowadzeniu postanowień, brak wytrwałości... Najskuteczniejszym środkiem do zwalczania złych skłonności jest rozwijanie dobrych.

CELE SZKOŁY

Podstawowym celem Szkoły jest zagwarantowanie uczniom rzetelnej wiedzy w zakresie objętym programem liceum ogólnokształcącego oraz pomocy w takim rozwoju ich osobowości, aby stawali się ludźmi prawymi, przygotowanymi do godnego i mądrego życia. Szkoła realizuje cele i zadania określone w ustawie o systemie oświaty oraz prze-

pisach wydanych na jej podstawie. Nauczanie i wychowanie w Szkole opiera się na chrześcijańskim systemie wartości, służy rozwijaniu u młodzieży poczucia odpowiedzialności za siebie i innych, szacunku dla każdego człowieka, miłości Ojczyzny oraz otwarcia na wartości uniwersalne. Cele i zadania Szkoły realizowane są we współpracy z Radą Pedagogiczną, Radą Rodziców, Samorządem Uczniowskim oraz całą społecznością szkolną, podczas wszystkich zajęć dydaktycznych, wychowawczych, profilaktycznych i pozalekcyjnych oraz w pracy biblioteki szkolnej, na podstawie Programu wychowawczego Szkoły i Programu profilaktyki.

PROGRAM DNIA PATRONKI XXV LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO

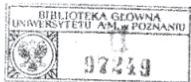
GENERAŁOWEJ JADWIGI ZAMOYSKIEJ

16 PAŹDZIERNIKA 2009 r.

godz. 8.15	Spotkanie klas w szkole z wychowawcami i przygotowanie „Śniadania z wychowawcą”
godz. 9.00	Msza Św. w intencji profesorów, uczniów, absolwentów i pracowników
godz. 10.15 – 11.15	„Śniadanie z wychowawcą”
godz. 11.45	Część artystyczna w sali gimnastycznej przygotowana przez uczniów pod kierunkiem p. prof. Pauliny Graf, a po niej rozstrzygnięcie konkursów (na najlepszą gazetkę i śniadanie, rozdanie nagród)
godz. 13.00	ZAKOŃCZENIE

Z LISTÓW GENERAŁOWEJ JADWIGI ZAMOYSKIEJ DO SYNA WŁADYSŁAWA

- I. „Nie tylko nad słowami trzeba panować, ale i nad ruchami i głosem i wyrazem twarzy, bo to wszystko jest wymowne i twierdzi o tym, co się wewnątrz dzieje, i dowodzi, czy się jest panem siebie czy nie.” (26 VIII 1873)
- II. „Niczego na świecie zdobyć nie można bezpłatnie. W pocie czoła i boleści dobijając się musimy nauki, cnoty, doświadczenia, mądrości, wykształcenia, zręczności, siły i wszystkiego tego, cośmy cenić zwykli.” (20 I 1875)
- III. „Ludzie poważni i roztropni zawsze będą mniejszością; i, jeżeli większość panuje, toć większość koniecznie z głupich, a nie z mądrych składać się musi.” (30 XI 1876)
- IV. „Nie sądź ani kraju żadnego, ani człowieka w całości. Sądź tylko odrębne uczynki. Gań co złe, chociaż kraj lub osoba Ci są drogie. Chwal, co dobre, choć z niemiłego źródła. Ale nigdy całego kraju, ani całego człowieka ani gań, ani chwal.” (15 XI 1877)
- IV. „Woda, im w ciaśniejszym ściśniona korycie, tym silniejszym płynie prądem. Najczystszy strumień, jeżeli się nie trzyma danego biegu i koryta, jeżeli się na wszystkie strony rozlewa, nie tylko że siłę całą traci, ale się obraca koniecznie w bagno i błoto. Skupiać siły, myśli, słowa i wolę dla rzeczy ważnych. Nie rozpyływać się i nie przeciekać jak woda, rozpraszając siły i uwagę na byle jakie drobnostki. Nie mówić o rzeczach wielkich i ważnych lekkomyślnie, pośpiesznie, bez namysłu, po dziecinnemu. Nie mówić o rzeczach bzdurnych lub przemijających, jakby chodziło o prawdy przedwieczne, o zbawienie ojczyzny i społeczeństwa.” (21 III 1877)
- V. „Nie upieraj się przy zdaniu, ale zostaw każdemu wolność. Szanuj tę wolność cudzego zdania i upodobania, ile razy nie idzie o zasadę. Tak jak Bóg naszą wolność szanuje i zostawia ją nam zupełną. Ludzie zwykle wbrew przeciwnie czynią. Kłóć się na zabój o rzeczy drobne i obojętne, a o fundamentalnych zdaje się, że nic nie mają do powiedzenia (...). Nie ucieraj się o drobiazgi, a bij się, jeżeli trzeba o zasadę.” (19 XII 1877)
- VI. „Siebie ćwiczyc, siebie musztrować, siebie pilnować, nad sobą baczyć, a do drugiego się nie mieszać. Nic nie powtarzać od jednego do drugiego. Nikogo nie sądzić. Słuchać wszystkich i milczeć.” (10 IX 1878)
- VII. „Są tacy, z którymi nigdy w zaprzęgu chodzić nie można. Nie trzeba nawet próbować; ale mimo tego można i trzeba żyć w zgodzie.” (28 IX 1878)

Nr. 7-8

KUŹNICZANKA

LIPIEC — SIERPIEŃ 1931.

KUŹNICZANKA

KWARTALNIK

Nr. 1 i 2

1935.

ZIMA — WIOSNA.

Treść numeru:

	Str.
Po Zjeździe	127
Przemówienie ks. Prałata Kornilłowicza	132
W 100-letnią rocznicę urodzin Jen. Zamoyskiej <i>M. Grodzicka</i>	137
Świętej pamięci Jen. Jadwidze Zamoyskiej (wiersz) <i>S. M. Pia</i>	150
Jenerałowa Zamoyska jako wychowawczyni <i>M. Malczużyńska</i>	151
Przemówienie na uczczenie Jubilatki <i>Zofia Zachrzewska</i>	156
Obchód 50-lecia w Kuźnicach	161
Kantata	162
Przemówienie ks. Dziekana Tobolaka	166
Przemówienie na cześć p. Julji Zaleskiej	164
Lista Kuźniczanek obecnych na Zjeździe	166
Adresy Pań Przewodniczących Kół Kuźniczanek	166

ROZNA PRENUMERATA: 10 ZŁ.

Wydawca:

Stowarzyszenie Chrześcijańsko-Spoleczne
pod opieką Matki Boskiej Dobrej Rady. Zakopane-Kuźnice

Redaktorka odpowiedzialna:

Aniela Strawińska

Adres Redakcji i Administracji „Kuźniczanki”:

Kuźnice, poczta Zakopane.

Treść numeru:

Pamiętniki Jenerałowej Zamoyskiej	1
Rozmyślania p. Jenerałowej	9
Głosy Kuźniczanek	12
Ziarnka Gorzyczne	13
Z życia szkolnego w Kuźnicach	14
Z życia Szkoły Gospodarstwa Domowego im. Jenerałowej Zamoyskiej w Warszawie	15
Z listów b. Kuźniczanki, instruktorki gospodarej	16
Powrót Chryścjanizmu	17
Śmieć się, śmieć się wieku młody	22
Recenzje	23
Zawiadomienia	23

ROZNA PRENUMERATA: 5 ZŁ.

Wydawca:

STOWARZYSZENIE CHRZEŚCIJAŃSKO-SPOŁECZNE
pod opieką Matki Boskiej Dobrej Rady. Zakopane-Kuźnice.

Redaktorka odpowiedzialna

Janina Strawińska

Adres Redakcji i Administracji „Kuźniczanki”:

Kuźnice, poczta Zakopane.

Telefon: Zakopane 301. — Konto P. K. O. Kraków 412.803.

Wydawca: XXV Liceum Ogólnokształcące im. Jenerałowej Jadwidgi Zamoyskiej
ul. Widna 1 60-655 Poznań

Redakcja i numeru: Bożena Kapusta, Alicja Krzyszowska, Iwona Płocińska

Skład i łamanie: Druk w Poznaniu

Druk: Druk w Poznaniu

Nakład: 300 egz.